

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹਨ ਦੇਵਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਨ ਪਾਵਨ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਨ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਰਫਿਊਜ਼ ਦੇ (ਕਿਚੜੇ ਦੇ) ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹੋਏ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿਚੜੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਸੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਅਡੋਪਟ ਕਰ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਇਹ ਕੌਣ ਆਇਆ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਵਰਣ ਦੇ ਸੀ, ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਵਰਣਾਂ ਵਾਲਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇੱਥੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਅਮੁੱਲ ਜੀਵਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਵਰਣਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਣਗੇ। ਬਾਕੀ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਨਿਆਸ ਧਰਮ ਵਾਲੇ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਲਾਮੀ ਬੇਧੀ ਆਦਿ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਘੱਟ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਝੱਟ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਰੇਜ ਬਾਬਾ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਖਿਆਲ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ, ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਵੇਂ ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਾਂ ਕਿਥੋਂ ਆਏ? ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ ਇਹ ਫੈਮਿਲੀ ਹੋ ਗਏ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਡੋਪਟਿਡ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਅਡੋਪਟ ਕਰਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਲਕੀਅਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਕੋਈ ਚਾਚਾ, ਮਾਮਾ ਜਾਂ ਬਰਾਦਰੀ ਵਾਲਾ ਵੀ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਇੱਕ ਬੱਚੀ ਕਿਚੜੇ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਾਂ ਬੱਚੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਗਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ ਨਾ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੀ। ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੀ। ਕਿੰਨੇ ਗੰਦੇ ਹੋਏ ਪਏ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਉਸ ਕਿਚੜੇ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਨੂੰ ਕਿਚੜਾ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ। ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਵੱਡੇ ਵਿਕਾਰ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੇ ਬੜੇ ਰਫਿਊਜ਼ ਵਿੱਚ ਪਏ ਸੀ। ਅਸੁਲ ਵਿੱਚ ਰਫਿਊਜ਼ੀ ਵੀ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਲਈ ਹੈ, ਰਫਿਊਜ਼ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਫਿਊਜ਼ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਾਲ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿਚੜੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੰਨੇ ਹਿਰੇ (ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ) ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਚੜਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਕਿਚੜੇ ਤੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਓ। ਕੰਡਿਆਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਫਲਾਵਰ ਬਣਾਓ। ਖੁਦਾਈ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ। ਹੁਣ ਅਸੁਰਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਪਾਂਡਵ ਨਾਮ ਹੈ ਪਰ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਨਾ - ਕੌਣ ਆਇਆ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ... ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਦਿਨ ਬਣਾਉਣ। ਮਤਲਬ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਣ। ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੇ ਆਪਣਾ ਆਸੂਰੀ

ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਜਿਸ ਯੱਗ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਯੱਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਦੇ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਚਲਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਪਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਾਂਗੇ! ਬੇਸਮਝ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਨਾ। ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਰਾਜਾ ਕਿਵੇਂ, ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਰਥ ਵੀ ਅਨੁਭਵੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਰਾਜਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਹਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ। ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਖਾਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਾਸੀਆਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ, ਕੋਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਕੋਈ ਝਾੜੂ ਆਦਿ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਤੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਆਪਣੀ ਚਾਰਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਰਾਜੇ - ਰਾਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਸਰਵੈਂਟ ਕੁਆਟਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੇ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣੀਏ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ੁੱਧ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਹੇ ਸੰਭਾਗਿਆ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਬਹੁਤ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭੰਡਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਭੋਜਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਸਾਈਲੈਂਸ ਵਿੱਚ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤ ਆਪਣੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਾ ਪੁਛੇ। ਵਿੰਦਾਵਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੱਚੀਆਂ ਹਨ, ਪੁਰੀਆਂ ਭਗਤਨੀਆਂ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਬਸ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਾਂਗੀਆਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੰਗੇ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹੋ, ਗਿਆਨ ਲਓ, ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਭਗਤ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਨਿਉਛਾਵਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਨਿਉਛਾਵਰ ਹੋਏ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਆਏ। ਜਦੋਂ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਘਰਬਾਰ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗਾ। ਕਿੰਨੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਦਸਾ, ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਦਸਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿੱਥੇ ਆਏ ਹੋ? ਬਾਹਰ ਬੇਰਡ ਵੇਖਿਆ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਇਹ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਦਾਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਿੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਣੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਖਾਣ - ਪੀਣ, ਬੋਲ - ਚਾਲ ਕਿੰਨਾ ਰਾਇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਲਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। 36 ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਖਾਂਦੇ ਕਿੰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹਨ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਦੀ ਲਾਲਚ ਰੱਖਣਾ - ਇਸਨੂੰ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਚਲਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖਾਣ - ਪੀਣ ਬੜਾ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਦ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ, ਪੜ੍ਹਾਉਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲੇਗਾ? ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਾਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਅਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ? ਇਸ ਵਕਤ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ? ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸ ਦੇਣ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟੀਵਿਟੀ ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਰੂਰ ਚੰਗਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਬਾਹਰੋਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾਂਗੇ ਜਾਂ ਜੂਨੀਅਰ? ਇੱਥੇ ਵੀ ਇੰਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਜੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਨਗੇ, ਜੂਨੀਅਰ ਘੱਟ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਹੋਣਗੇ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਹੋਣਗੇ। ਸੀਨੀਅਰ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਉੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਝਾੜੂ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਦਾਸੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਫਿਰ ਰੀਗਾਰਡ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਕੁਮਾਰਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੀਨੀਅਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿਚਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਜੇ ਬੱਚੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖੋ। ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਖਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣਨ

ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰਨ। ਫਿਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ, ਮਾਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਤੇ

ਵੀ ਬੰਧਨ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਤਮ ਸਹਿਣ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੀ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਅਰੇ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਥੋੜੀ ਹੋ ਜੋ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਣਗੇ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁੱਛਦੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਕਰੀਏ! ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਹੀ ਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੇ ਸੇ ਕਰੇ। ਪੁੱਛਣਾ ਮਤਲਬ ਦਿਲ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਹਨ ਨਾ। ਮੰਮਾ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਸੀਂ ਮੰਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਾਂ। ਮੰਮਾ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਤਿੱਖੀ ਸੀ। ਯੋਗ ਦੀ ਕਮੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ! ਲਾਅ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਅਸਕਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਸਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸਰੀਰੀ ਹੋਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਭੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 84 ਲੱਖ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕੇ? ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਵੀ ਅਹੇ ਸੋਭਾਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਨਾਟਕ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੀਤਾ ਪਾਠੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ। ਬਰੋਬਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਆਏ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲੱਗ ਜਾਣ, ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਵੀ ਉੱਡ ਜਾਵੇ। ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਇਲ ਸੰਸਕਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਲਾਲਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।

2. ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ, ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਜੋ ਸੀਨੀਅਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦਾਤਾ ਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ, ਸਮਾਧਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਭਵ: ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਸਮਾਧਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :- 1. ਸਦਾ ਸਮਿਤੀ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੈਂ ਸਭਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਮਿਲੇ, ਸਨੇਹ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਸਨੇਹੀ ਬਣੇ, ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। 2. ਸਵੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵੈ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸਮਾਧਾਨ ਸ੍ਵਰੂਪ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੱਚ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨੈਕਾ (ਨਾਵ) ਕਦੇ ਡੁੱਬ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

*****